

VERENIGING
JONGE
INSOLVENTIERECHT
ADVOCATEN.

Per e-mail en via: <https://www.internetconsultatie.nl/betalingsuitstelwet>
Ministerie van Justitie en Veiligheid
Zijne Excellentie de Minister voor Rechtsbescherming
De weledelgeleerde heer drs. S. Dekker

Vereniging JIRA
p/a/ Beethovenplein 10
Postbus 75640
1070 AP Amsterdam
Nederland
T +31 20 546 04 62
M +31 6 114 358 13
F +31 20 546 07 92
info@verenigingjira.nl
Onze ref.
Tijdelijke betalingsuitstelwet 2020
Datum
30 juli 2020

Hooggeachte heer Dekker,

Op 29 april 2020 is in consultatie gebracht het Besluit aanwijzing informatie uit beschikkingen, stukken en gegevens betreffende faillissementen ter opname in het Centraal Insolventieregister (het "**Besluit**") (het Centraal Insolventieregister zal hierna worden aangeduid als het "**CIR**"). De Vereniging Jonge Insolventierecht Advocaten ("**JIRA**") geeft hierbij haar zienswijze op het concept Besluit.

JIRA staat positief tegenover meer transparantie en een hogere mate van informatievoorziening aan schuldeisers over de afwikkeling van het faillissement. JIRA staat dus ook positief tegenover het Besluit. Wel is het van belang dat daarbij goede afwegingen worden gemaakt tussen de verschillende en soms tegenstrijdige belangen die kunnen spelen. De informatievoorziening moet niet onnodig ten koste gaan van de doelmatige en efficiënte afwikkeling van het faillissement.

In deze reactie plaatst JIRA een aantal opmerkingen bij specifieke onderdelen uit het Besluit. Als algemene opmerking beveelt JIRA het aan dat schuldeisers, indien zij zich daarvoor aanmelden, een 'alert' ontvangen (bijvoorbeeld per e-mail) indien een update in het CIR is gepubliceerd. Dit zal bijdragen aan tijdige kennisgeving van de in het CIR gepubliceerde informatie.

Publicatie lijsten met schuldeisers - (art. 2 lid 1 sub 3 en art. 2 lid 2 sub 8 Besluit)

Op grond van art. 2 lid 1 sub 3 van het Besluit zullen crediteurenlijsten als bedoeld in art. 112 Fw in het CIR worden gepubliceerd. JIRA ziet het nut van publicatie van de crediteurenlijsten ten behoeve van de voorbereiding van een verificatievergadering. Publicatie van de integrale lijst in het CIR is echter te verstrekkend, nu die lijst daarmee door *een ieder* te raadplegen wordt.

Op de crediteurenlijst staat veel informatie van schuldeisers. Het gaat daarbij bijvoorbeeld om NAW-gegevens, maar ook om financiële gegevens en andere persoonlijke informatie. Omdat de omvang

van de vordering wordt vermeld en het eerder regel dan uitzondering is dat vorderingen in faillissement (voor het grootste gedeelte) onbetaald blijven, geeft de crediteurenlijst mogelijk onbedoeld inzicht in de financiële positie van een crediteur. Daarbij geldt dat niet enkel rechtspersonen, maar ook natuurlijke personen dikwijls schuldeiser zijn. Ook vorderingen met een persoonlijk karakter, denk aan aansprakelijkstellingen op grond van onrechtmatige daad, komen regelmatig voor op de crediteurenlijst. Met al deze gegevens dient zorgvuldig te worden omgegaan.

Bovendien is integrale publicatie van de crediteurenlijst in het CIR niet noodzakelijk voor het doel dat de crediteurenlijst dient, namelijk de verificatie van schuldvorderingen. Publicatie van de crediteurenlijsten in het CIR is daarom wellicht in strijd met de AVG en meer specifiek het beginsel van minimale gegevensverwerking (art. 5 lid 1 sub d AVG).

JIRA stelt daarom voor om de beschikbaarheid van de (gegevens van de) crediteurenlijst te beperken. Dat kan bijvoorbeeld door (eventueel na een gemotiveerd verzoek van een crediteur) bepaalde gegevens te anonimiseren of door de crediteurenlijst te plaatsen in een beveiligde omgeving waartoe enkel crediteuren (of andere belanghebbenden) toegang hebben.

Gelet op het voorgaande steunt JIRA de in art. 2 lid 2 sub 3 en sub 8 van het Besluit neergelegde keuze om enkel een mededeling te plaatsen in het CIR dat de uitdelingslijst ter griffie is neergelegd en dat niet wordt overgegaan tot publicatie van de integrale lijsten. Het verschil met publicatie van de integrale lijsten ex art. 112 Fw, laat zich tegen de hiervoor geschetste achtergrond niet goed verklaren.

Publicatie van een akkoord - (art. 2 lid 2 sub 4 Besluit)

Art. 2 lid 2 sub 4 van het Besluit regelt dat in het CIR een melding wordt gemaakt indien er een ontwerp van een akkoord als bedoeld in art. 139 Fw bij de griffie van de rechtbank is gedeponneerd. JIRA beveelt aan dat – indien de schuldenaar dat wenst – ook het ontwerpakkoord zelf in het CIR gepubliceerd wordt.

Publicatie toestemming onderhandse verkoop - (art. 2 lid 2 sub 7 Besluit)

Indien de rechter-commissaris aan de curator toestemming heeft verleend voor een onderhandse verkoop als bedoeld in artikel 176 lid 1 Fw, wordt dit op grond van artikel 2 lid 2 sub 7 Besluit in het CIR opgenomen.

Eenzijds moedigt JIRA meer transparantie over de afwikkeling van het faillissement aan, hetgeen schuldeisers in staat stelt om eventueel via art. 69 Fw tegen de transactie op te komen. Anderzijds zet JIRA vraagtekens bij de toegevoegde waarde van deze specifieke bepaling, nu de koopovereenkomst vaak is gesloten onder opschortende voorwaarde van toestemming van de rechter-commissaris, waardoor de transactie direct na de verleende toestemming plaatsheeft. Daarnaast is het niet mogelijk om hoger beroep in te stellen tegen de toestemming van de rechter-commissaris (art. 67 lid 1 Fw).

Aangezien curatoren in het faillissementsverslag reeds opgave doen van de geliquideerde goederen is de toegevoegde waarde van publicatie wellicht beperkt. Het beoogde doel, namelijk een beter toezicht op de handelingen van de curator, zou voldoende gediend moeten worden met publicatie van

de relevante informatie (zoals: de door de curator gemaakte afwegingen, of het betreffende goed is bezwaard met een beperkt recht, of er een boedelbijdrage is betaald, en wat het (netto)verkoopresultaat van de transactie is) in het verslag, en niet zozeer met de enkele mededeling dat een verkoop heeft plaatsgevonden, zonder dat het financiële resultaat of de door de curator gemaakte afwegingen kenbaar worden gemaakt.

Indien dit lid wordt gehandhaafd, geeft JIRA in overweging om ten behoeve van de consistentie ook een verwijzing naar art. 101 Fw in het Besluit op te nemen. De bevoegdheid van de curator om zaken ten behoeve van de boedel te vervreemden vloeit voort uit dit artikel.¹ Art. 176 Fw is strikt genomen slechts van toepassing indien de staat van insolventie is ingetreden (zie art. 173 Fw).

Publicatie toestemming vaststellingsovereenkomst - (art. 3 lid 1 sub 2 Besluit)

Artikel 3 lid 1 sub 2 van het Besluit bepaalt dat het dictum van de beschikking waarbij de rechter-commissaris goedkeuring geeft voor het aangaan van een vaststellingsovereenkomst of een schikking ex art. 104 Fw in het CIR wordt opgenomen. Daarbij worden tevens een korte beschrijving van de beschikking en de gronden voor het geven van de beschikking vermeld.

Op grond van art. 67 Fw kan een schuldeiser binnen vijf dagen nadat de beschikking is gegeven hoger beroep aantekenen tegen voornoemde beschikking. In de huidige praktijk nemen schuldeisers kennis van een gesloten vaststellingsovereenkomst of getroffen schikking via het faillissementsverslag, welk verslag geruime tijd later wordt gepubliceerd. Deze late kennisgeving maakt het recht op hoger beroep illusoir. Dit acht JIRA onwenselijk. JIRA onderschrijft dan ook het nut en de noodzaak van het opnemen van voornoemde beschikkingen in het CIR. Het is echter wel van belang dat goed wordt nagedacht over hoe om wordt gegaan met (privacy-)gevoelige informatie.

Publicatie machtiging opzegging huur- en arbeidsovereenkomst – (art. 3 lid 2 sub 1 en 2 Besluit)

Artikel 3 lid 2 sub 1 en 2 van het Besluit betreffen de publicatie van door de rechter-commissaris verleende machtigingen tot het opzeggen van huurovereenkomsten (sub 1) en arbeids- dan wel agentuurovereenkomsten (sub 2). In de regel verzoeken curatoren slechts om een machtiging tot het opzeggen van dergelijke overeenkomsten, indien zij daadwerkelijk van plan zijn om de betreffende overeenkomst(en) zo snel mogelijk op te zeggen. In de praktijk geschiedt opzegging door een gerichte opzeggingsbrief aan de wederpartij (verhuurder, werknemer of agent) waarin wordt vermeld dat de rechter-commissaris machtiging tot opzegging heeft verleend. In het geval van opzegging van een arbeidsovereenkomst worden de werknemers op grond van art. 67 lid 2 Fw tevens expliciet gewezen op de mogelijkheid tot het instellen van hoger beroep tegen de verleende machtiging.

Wederpartijen die rechtstreeks door de machtiging worden geraakt, worden dan ook gericht en met spoed door de curator geïnformeerd over de verleende machtiging, de gevolgen daarvan en de mogelijkheid om in hoger beroep te komen. Derden worden hierover op de hoogte gesteld via de openbare faillissementsverslagen. Bovendien kunnen derden tegen de (machtiging tot) opzegging van huur- en/of arbeids- dan wel agentuurovereenkomsten niet in hoger beroep komen. In het licht van

---

¹ Zie: HR 27 augustus 1937, NJ 1938/9 (*Nieuw Plancius*).

het voorgaande, vraagt JIRA zich af wat de toegevoegde waarde is van publicatie van de in artikel 3 lid 2 sub 1 en 2 van het Besluit bedoelde informatie.

Publicatie door de griffier biedt ten opzichte van de huidige praktijk als enige voordeel, dat derden eerder bekend kunnen raken met deze informatie, dan wanneer deze alleen via het faillissementsverslag zou worden verstrekt. Die tijdswinst is echter beperkt. Omdat verplichtingen uit huur- en arbeidsovereenkomsten vanaf de datum van faillietverklaring (art. 39 lid 1 laatste volzin en artikel 40 lid 2 Faillissementswet) boedelschuld zijn, beziet de curator altijd al aan het begin van het faillissement of het opportuun is om deze op te zeggen. Informatie over hetgeen de curator in dit verband heeft overwogen en/of de stappen die hij in dit kader (met machtiging van de rechter-commissaris) heeft ondernomen, verschijnt dus in het eerste faillissementsverslag, dat in het algemeen binnen vier weken na uitspraak van het faillissement wordt gepubliceerd.

Met betrekking tot opzegging van arbeidsovereenkomsten kleeft er bovendien een specifiek potentieel nadeel aan het publiceren van de verleende machtiging tot opzegging náást de kennisgeving die de curator zelf rechtstreeks aan de betrokkenen doet. De termijn waarbinnen een werknemer hoger beroep kan instellen tegen de verleende machtiging tot opzegging, begint te lopen op de dag “*dat de werknemer die het beroep instelt van de machtiging kennis heeft kunnen nemen*” [onderstreping JIRA]. Verondersteld – althans: betoogd – zou kunnen worden dat de werknemer van de machtiging kennis heeft “kunnen” nemen vanaf het moment van publicatie in het CIR. Door op twee verschillende manieren (per brief en door publicatie in het CIR) en daardoor op twee verschillende momenten mededeling te doen van het verleend zijn van de machtiging, ontstaat onduidelijkheid over de vraag op welk moment de termijn voor het instellen van hoger beroep tegen de machtiging van start gaat. Uit oogpunt van rechtsbescherming van de werknemers en rechtszekerheid voor alle betrokkenen, is de kennisgeving van de machtiging en de beroepstermijn middels de opzeggingsbrief van de curator meer aan te bevelen dan publicatie in het CIR.

Gelet op het vorenstaande adviseert JIRA om van het besluit tot de publicaties als bedoeld in 3 lid 2 sub 1 en 2 van het voorstel af te zien. De toegevoegde waarde is (te) beperkt.

Tot slot

Gelet op het voorgaande beveelt JIRA de spoedige invoering van het Besluit, met enkele van de hiervoor omschreven aanpassingen, van harte aan.

Hoogachtend,

Namens Vereniging Jonge Insolventierecht Advocaten (JIRA)

Vera Leferink
Marleen Jonckers
Bob Rikkert
Marisanne Martens
Inge Lakwijk